

foranlediget, at de Medlemmer, paa hvis Vegne jeg taler i denne Sag, ud fra forskellige Synspunkter, have forenet sig om her at foreslaa en Ordning gennem en Række Ændringsforslag, som vi tro ere forsvarlige og ere en heldig Løsning baade med Hensyn til Sagen selv og med Hensyn til en rolig fremadskridende Udvikling i Fremtiden.

Det er ikke min Hensigt at gennemgaa disse mange Ændringsforslag enkeltvis — der er 48, som ere stillede eller tiltraadte af det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler —, idet det vistnok vilde lægge alt for meget Beslag paa Tingets Tid. Jeg anser det ikke for fornødent at omtale alle Ændringsforslagene, thi dels er der jo gjort nogenlunde Rede for dem i selve Betænkningen, og dels have vel ærede Medlemmer gennemgaaet Ændringsforslagene. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale nogle af de vigtigste af disse.

Der er først Ændringsforslag Nr. 1 til § 1. I § 1 findes jo det store Princip om lige og almindelig Valgret til Mænd og Kvinder og til Tjenestefolk. Det er anerkendt i § 1, og hvad mere er, det er i Grunden ogsaa anerkendt fra alle Sider i denne Sal, idet de forskellige Ændringer, som ere stillede, have optaget det samme Princip.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at sætte som Betingelse for Valgretten ikke blot Ophold i Kommunen i det Aar, Valget foregaar, men ogsaa hele det forrige Aar. Det er ud fra forskellige Synspunkter, at man har opstillet dette Forslag. Endvidere skal vedkommende, for at blive Vælger, være Skatteyder. Det er ikke nok at have været ansat til Skat, man skal ogsaa have svaret Skat, altsaa være Skatteyder. Naar der bruges det Udtryk, at den vedkommende skal have „svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat“, er det af Hensyn til, at der er adskillige Kommuner, f. Eks. København, hvor Skatten opkræves kvartalsvis, og Skatten for Oktober Kvartal det foregaaende Aar er forfalden i Januar Maaned, men der er ingen eller kun meget faa, der have betalt Skatten i Januar Maaned, og det er jo i Januar Maaned, at Valglisten affattes. Derfor er denne Bestemmelse nødvendig.

Fordringen om det toaarige Ophold betragtes af nogle som et Tilbageskridt, af andre som et Fremskridt. Naar man ser paa Forholdene, som de nu ere her i København, skal man for at blive Vælger være ansat til Skat af en Indtægt af 1,000 Kr., men nu blive alle, der betale Skat af

800 Kr., Vælgere. Det er altsaa en Udvidelse. Paa den anden Side maa det erkendes, at Fordringen om det toaarige Ophold vil medføre en Indskrænkning. I Sogne- og Bykommunerne er det jo saaledes, at for at faa Valgret skal den vedkommende have opholdt sig i Kommunen det sidste Aar og have svaret Skat til den i det sidste Aar. Men i København er det ikke en Gang saaledes. Der har enhver Skatteyder Valgret, der har Bopæl der paa den Tid, Valglisten affattes, altsaa i Januar og Februar Maaned. Og med Hensyn til Skatten forlanges der ikke en Gang, at man skal have svaret Skat, men kun, at man skal have været ansat til Skat. Man skal blot inden den 1. Februar opgive sin Indtægt, saa sættes man i Skat, og saa er man Vælger. Saaledes kan det ikke ske i Fremtiden. Den vedkommende skal baade have haft Ophold i Kommunen i det Aar, hvori Valget foregaar, og det foregaaende Aar og tillige have svaret den ham paalignede Skat, der er forfalden til Inddrivelse ved Udpantning. Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, er nu af den Mening, at det er et Fremskridt; og jeg personlig betragter det ogsaa som et Fremskridt. Jeg gaar nemlig ud fra, at man med Billighed kan forlange, at en Vælger skal være knyttet til Kommunen, været interesseret i dens Styrelse, og det er da ret betimeligt at forlange, at han er knyttet til Kommunen gennem et noget længere Ophold end det, som Loven nu kræver. Mere skal jeg ikke sige om Ændringsforslag Nr. 1. — Der er desuden nogle redaktionelle Ændringer i det, men dem er det overflødigt at omtale.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 ere ogsaa uvæsentlige. Det er Redaktionsændringer, der gaa ud paa at optage den samme Ordlyd, som findes i Loven om Hjælpekasser, ligesom Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa at optage Ordlyden af det, som findes i Valgloven til Rigsdagen, altsaa at give ensartede Udtryk for det samme, betegne det samme paa samme Maade i forskellige Love; dette vil være ret praktisk. Det hedder i Rigsdagsvalgloven; at den, som har Bopæl paa flere Steder, bestemmer selv, hvor han vil udøve sin Valgret, og saa er det ret rimeligt, at vi sætte det samme ind i Loven om kommunale Valg: at den, som har Bopæl flere Steder, selv bestemmer, hvor han vil udøve sin kommunale Valgret.

Derpaa følger Ændringsforslagene Nr. 5 og Nr. 7, som handle om Valg af kommunale Revisorer i Købstæderne, og som lade dem gaa ind under de samme Regler,